

Publicerad 2009-09-30 21:51 av Hannadraken

Till en vän nära marken och månens skära

Det fanns så många texter där

- sakta föll bladen mot marken -

och du såg
kanske mindes du i tanke
eller så var där bara

magen som knöt sig
strupen som snörptes
hjärtat som borrades i smärta

bladen vättes av höstregn och svett
färgades i blod och galla

och jag såg hur du ropade ut

fäste dina känslor mot en plåt av himmelrike och medmänniska
som för att spänna den lina du sen kunde balansera
överleva och leva över
den flod som du fruktat i drömmens mara

jag samlar sakta det vita över det svarta
smeker din panna och din oro

viskar stilla mot tidens mitt
Du är min
alltid Min

Bara Min

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten